

Khói sương lam chiều

Nguyễn Phong

1. Khi khói sương lam chiều nhẹ tỏa lan nơi nơi.
2. Ngang trái đa mang nhiều đê nặng trên đôi vai.
3. Năm tháng xô lại gần tuổi đời con đi hoang.

1. Tâm tư mênh mang vương mối sầu vời vợi. Mẹ
2. Tương lai con đâu mơ ước nhiều cho đời. Nguyễn
3. Xuân xanh theo đi như chuỗi ngày dần tàn. Đời

1. ời! cuộc trần ai nhân thế, bao nhiêu đắng cay ê
2. xin Mẹ hằng soi dẫn lối, cho con vững tin kiên
3. con tựa đèn khêu trước gió, như hoa sớm mai khoe

1. chề, trên bước đường con đi, mây đen lấp che cuồng phong tới
2. cường, gian khó nào sợ chi, phong ba vẫn không làm con lo
3. màu, sẽ úa tàn về đêm, con đâu dám mơ gì thêm quê

1. bởi. Sương xuống nghe buốt lạnh hồn này thêm đơn
2. gì. Xin chấp đôi tay gây nguyện Mẹ thương ban
3. trời. Xin khẩn van kêu thăm nguyện Mẹ thương con

1. côi. Thiên cung xa xôi Mẹ đoái nhìn cuộc
2. ơn. Câu kinh hôm nay như khúc nhạc tuyệt
3. luôn. Trên nơi dương gian giây phút con đợi

1. đời. Mẹ ời! dù nhiều phen say đắm, đam mê thú vui gian
2. vời. Lặng nghe, chìm hồn trong thốn thức, Tim con sống vui tràn
3. chờ. Đường xa, mà hồn con yếu đuối, đôi chân đã mỗi rưng

1. trần, nay khẩn nguyện Mẹ thương, soi dẫn bước con về Mẹ ời!
2. đây, Mẹ hãy dù lòng thương, con ngược mắt kêu cầu Mẹ yêu.
3. rời, ban sức mạnh hồn con, Mẹ dẫn lối con về Thiên Thai.

Ôi! Ma - ri - a, Mẹ điếm kiều hôn con sao xuyên.
Ôi! Ma - ri - a, Đoàn con nguyện một đời trung tín.

Kia đêm dần về, khung trời giăng mây tím. Xin ghé mắt trông xem, trần gian bao tội
Nay dâng về Mẹ, tấm lòng son cung

8 tình. kính. Xin hãy xuống muôn ơn, gìn giữ luôn an bình.